

TARI ISTVÁN

Krumplicsírák lilája

Lentségi sestina

*Az üldözés kizöldül, új erőt ad,
Fogatlanul motyog a Délvidék,
Szirmokkal havazó borús kavalkád,
Elárvult nyelv, szúrágta régiség
Alól hosszú krumplicsírák lilája –
Összefonódásuk hoznák világra*

*Magukkal vinnék a felső világra
Kapaszkodásukat, mely jelet ad,
Ha pusztul a Lentség, a Délvidék,
Ha ellehetetlenül e kavalkád,
Az önmagát temető régiség,
Az élni akarás szívós lilája...*

*Ziháló orgonabokrok lilája
Cibálva dől e kifosztott világra,
Hol lelkesedésből keveset ad
Az elnyomók szándéka! Délvidék:
Önpusztításból szenvedély-kavalkád,
Magába csavarodott régiség*

*Dohos bútorokba zárt régiség,
Garázdaságok tűnő árny-lilája
Maradhat erre az árnyékvilágra,
Alávetettséget lökése ad,
Míg lassan kiürülő Délvidék
Megtöretése ünneplő kavalkád!*

*Fölpántlikázva már mímelt kavalkád,
Piacon árusított régiség,
Ökölsapások fölpüffedt lilája
Köp megnyomorítottan a világra,
Ahol fennhéjázó téblábolást ad
Kiváltságok földjén a Délvidék*

*Félve kimondott név ez: Délvidék!
Gyávák orgiája, véres kavalkád,
Betájoltak átkozta régiség,
Agyonkínzottak szájának lilája
Dicsőíti hóhérai világra
szóló gaztetteit, felmentést ad*

*Szülőföldet ad szájba a Délvidék:
hörgő kavalkád krákog, régiség
lilája vetődik a vakvilágra*